Подай мені руку
і проведи по стежині —
поміж наших смертей.

Як не буде іншої ради,
проведи мене через смерть :

я боюся сам у ній заблукати —
і не вийти на світло,
я боюся забути
про сьогоднішній сонячний день.

Вабить мене і відстрашує
словосполучення : важка вода, —

як тут застерегтися,
щоб вона не витіснила
всієї пам’яті ?